

Unu càstiu de a tesu

Posta a unos 20 Km de Casteddu, sa bidda de Solèminis si movit in unu logu de coddus de su Campidanu de Casteddu a is làcanas cun is ùrtimus montis de Serpeddì. Est unu logu de messajus e pastoris, intre is prus fèrtilis de sa Sardigna de bàsciu, e is manixus prus spainaus funt bìngia, olia e laori. Atras produssiduras típicas de sa bidda funt su pani e su meli. Si arregollint medas is erbas aromàticas.

In su sítu zootènicu tenit importu mannu s’allevamentu de is puddas.

Po cussu chi pertocat su topònimu ddoi funt teorias meda, chi perou no cumbincint in prenu: intre cussas prus probàbilis su nòmni iat a podi benni de su latinu “sollemnis”, a amostai unu logu aundi dònna annu si fait una festa religiosa; un’atra ipòtesi probàbili chi permitit de tenni amostas ogetivas in su territòriu, est cussa chi bolit chi arribit de Sol, o deus de su soli e de Eminems, est a nai unu logu postu in artu, fortzis a amostai unu situ aundi si onraiat su deus. Su nòmni Solèminis bessit a foras, po sa primu borta in su de XI sèculus, candu sa bidda faiat parti de sa curadoria de su Partiolia, in su giudicau de Casteddu.

In su territòriu ddoi funt medas giassus archeològicus chi testimòngiant sa presèntzia de aposentamentus de importu de su tempus pre-nuraxesu.

Solèminis, arruendi su giudicau de Casteddu passat a cussu de Arborea, in su 1258 sa bidda est de sa famìllia pisana de is Gherardesca e in su 1297 de su comunu de Pisa. In s’interis de sa

dominatzioni aragonesa a innantis e spanniola agoa, sa bidida fiat stètia de medas feudatàrius.

Sbuidada po sa pesta, sa bidida dd'ant torrada a fundai in su 1637 gràtzias a sa famìllia nòbili de is Vico, e pustis dd'ant donada a is Amat chi dd'ant tentu finsas a su rescatu de su fèudu in su 1839.